

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 5. S. Martinus Constantinopoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII
A. C. 654.

§. V.

S. Martinus Constantinopoli.

Interim S. Martinus in Insula Naxo verfabatur, quo Episcopi & Fideles sæpissime & largiter ad sublevandam ejus inopiam necessaria mittebant; sed ea illico custodes ipso præsentem diripiebant, convicia in Pontificem ingerentes. Imo illos quoque, qui opem ferebant, verbis insectabantur, & afficiebant verberibus, dicentes: *Quisquis hunc Virum amat, hostis est Reipublicæ.* S. Papam vero multo magis Benefactorum suorum injuria quam podagra ceteræque suæ infirmitates & ærumnæ affligebant. Naxo relicta, cum Abydum attigissent, Ductores Constantinopolim miserunt, qui nunciarent, advenisse Martinum, Hæreticum, Dei hostem, & perduellem, qui totum Imperium ad seditionem excitaret. Tandem S. Martinus Constantinopolim appulsus, decimo septimo die Sept. anno 654. in portu & in lectulo suo jacens relictus est a mane usque ad horam quartam vespertinam, omnium hominum oculis expositus, multis & infima plebe & etiam paganis petulanter accedentibus, & verba contumeliosa ingerentibus. Tandem sole ad occasum vergente adest Scriba nomine Sangolevus, aliquot satellitibus stipatus. Papa e scapha lecticæ impo-

*Comment.
Æc. to. 6.
Conc. p. 66.*

impositus in carcerem, qui *Prandearia* di-
 cebatur, mittitur, prohibente Sangole-
 vo, ne ullus suorum, quis captivus esset,
 in civitate vulgaret. Itaque Papa, ne-
 mine prorsus ad alloquium admisso, in
 hoc carcere diebus nonaginta tribus,
 nempe tribus mensibus, id est, a decimo
 septimo Sept. usque ad decimum quin-
 tum Dec. hærere coactus est.

Sæculum VII
 A. C. 654.

Verisimile est, S. Martinum ex isto
 carcere duas illas Epistolas ad Theodo-
 rum dedisse. In prima calumnias, qui-
 bus impetebatur, diluit, tum testimonio,
 quod Clerici Romani de Fide sua, præ-
 sente Calliopa Exarcho, reddiderant,
 tum propria confessione, velle se eam
 usque ad mortem tueri. Inde subjun-
 git: *Nunquam Saracenis misi pecunias,
 vel litteras, vel illud, quod comminiscun-
 tur, Scriptum, ut indicarem, quid ab ipsis
 credendum. Pauca tantum dedi piis qui-
 busdam Dei famulis, qui ad colligendas
 elemosynas veniebant, nec sane ea Sara-
 cenis destinabantur. Quod spectat ad
 Gloriosam Virginem Mariam Matrem
 Dei; falsum contra me dixerunt testi-
 monium, quippe illi Anathema dico tam
 in hac vita, quam in altera, quicumque
 eam super omnes Creaturas, excepto Fi-
 lio ejus Domino Nostro, non honorat.*

Epist. 14. to.
 6. Conc. p. 63.
 Sup. n. 2.

In altera Epistola modum refert, quo
 ex Urbe Roma abstractus fuerit, atque
 Callio-

Ep. 15.
 Sup. n. 2.

Sæculum VII Calliopam Exarchum exhibuisse Manda-
A. C. 654. tum Imperatoris, quo præcipiebat, ut

alius pro se Papa eligeretur. Qua de
 re dicit: *Istud buc usque nunquam factum*
est, nec unquam futurum spero, () sed*
absente Episcopo Archidiaconus, Archi-
presbyter, & Primicerius ejus locum te-
nent. Enarratis omnibus, quæ in itine-

re tulerat, sub finem addit: *Quadra-*
ginta septem dies effluxerunt, ex quo li-
centiam lavandi nec aqua calida nec fri-
gida obtinere potui. Corpus mihi est de-
fatigatum, & frigore adstrictum. Nam

p. 65.

profluvium usque in hanc diem nec terra
nec mari quiescere me permisit, omnes ar-
tus languent, & cum subit cupido alimen-
ti, deest tale, quod stomachum fovere, &
firmare posset, illud vero, quod mihi præ-
betur, nauseam creat. Spero in Deo, qui
omnia videt, & credo, Optimum Numen,
postquam me ex hac misera vita evocave-
rit, peccata eorum requisiturum, qui me
persequuntur, ut ad Pœnitentiam addu-
cat.

§. VI.

S. Martinus interrogatur.

Die Veneris, 15. Dec. anno 654. S. Mar-
 tinus

(*) In his verbis magna vis inest ad deci-
 dendam Quæstionem; an Eugenius ante S. Mar-
 tini obitum Legitimus Pontifex fuerit. Sed,
 interdum Necessitas non habet Legem.